

Sygn. akt IV U 47/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 29 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił S. S. prawo do dodatku pielęgnacyjnego na okres od 1 września 2018r. do 30 listopada 2021r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. S., w którym nie zgada się z podstawą prawną decyzji z uwagi na powołanie przepisów rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz wysokością emerytury, ilością przyjętych okresów składkowych i nieskładkowych oraz potrąceniem zaliczki na podatek do urzędu skarbowego (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawcy była już wielokrotnie przedmiotem postępowania sądowego. W sprawie o sygn. IV U (...)przeprowadzono dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości, która potwierdziła prawidłowość decyzji o wysokości emerytury. Podniósł, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. S. ur. (...), od dnia 30 października 2016r. ma przyznane prawo do emerytury na podstawie art. 24 ust. 1b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 30 grudnia 2016r. k.47 akt emerytalnych).

W dniu 19 września 2018r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o prawo do dodatku pielęgnacyjnego (wniosek k.57 akt emerytalnych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 13 listopada 2018r. ustalił, że ubezpieczony jest niezdolny do samodzielnej egzystencji do 30 listopada 2021r., a niezdolność ta powstała 14 września 2018r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 13 listopada 2018r. k.59 akt emerytalnych).

Na podstawie powyższego orzeczenia, decyzją z 29 listopada 2018r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do dodatku pielęgnacyjnego na okres od 1 września 2018r. do 30 listopada 2021r. (zaskarżona decyzja 29 listopada 2018r. k.60 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. S. okazało się nieuzasadnione.

Na wstępie wskazać należy, że zakres i przedmiot rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego, określonego zakresem odwołania od tej decyzji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999r., sygn. II UZ 52/99, opubl.: OSNAPiUS rok 2000 Nr 15, poz. 601; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2008r., sygn. II UZ 4/08, opubl.: OSNAPiUS rok 2009, Nr 11-12, poz. 163, str. 520). W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza zakres zaskarżonej odwołaniem decyzji. Przed sądem odwołujący się może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ nie decydował. A zatem kontrolna rola sądu musi korespondować z zakresem rozstrzygnięcia dokonanego w decyzji administracyjnej, bowiem zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu.

Przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia sądu w niniejszej sprawie, była zatem ocena zgodności z prawem – zarówno w aspekcie formalnym, jak i materialnym – wydanej przez organ rentowy decyzji z dnia 29 listopada 2018r. o przyznaniu ubezpieczonemu dodatku pielęgnacyjnego na okres od 1 września 2018r. do 30 listopada 2021r. (vide: zaskarżona decyzja k.60 akt emerytalnych). Tym samym za bezzasadne i wykraczające poza zakres sporu, uznać należało podniesione przez ubezpieczonego kwestie dotyczące wysokości przysługującej mu emerytury. Należy w tym miejscu wskazać, że wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonego była już wielokrotnie przedmiotem postępowania sądowego. Obecnie zawisłe są dwie sprawy z odwołania S. S. od decyzji organu rentowego w przedmiocie waloryzacji emerytury. Ponadto, w sprawie o sygn. IV U (...)tut. Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości, która potwierdziła prawidłowość decyzji o wysokości emerytury.

Podsumowując w ocenie Sądu, decyzja organu rentowego z 29 listopada 2018r. o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego na okres od 1 września 2018r. do 30 listopada 2021r. była prawidłowa. Podstawę zaskarżonej decyzji stanowiło bowiem orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 13 listopada 2018r., który ustalił, że ubezpieczony jest niezdolny do samodzielnej egzystencji do 30 listopada 2021r. (k.59 akt emerytalnych). Ubezpieczony nie zakwestionował orzeczenia lekarza orzecznika ZUS poprzez złożenie sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego.